Закохався Дункан Грей,
Ех і закохання!
І до Меггі шле людей,
Ех і женихання!
Та задерла Меггі ніс,
Згорда зиркає навскіс;
Бідний Дункан зразу скис.
Ех і женихання!

Дункан мучиться, зітха,
Ех і закохання!
Але Меггі мов глуха,
Ех і женихання!
Дункан Грей приймає глум,
Серце тисне жаль і сум,-
Хоч із мосту просто в шум.
Ех і женихання!

Все проходить, все мина,
Ех і закохання!
Все щезає, як мана,
Ех і женихання!
Дункан каже: "Ну, дарма,
Годі сходити з ума,
А стокрот же її ма..."
Ех і женихання!

Охолонув парубій,
Ех і закохання!
Закортіло пробі їй,
Ех і женихання!
Меггі з горя вже слаба,
Ви не бачите хіба?

Сушить серденько журба,
Ех і женихання!

Меггі мила, не вмирай,
Ех і закохання!
Дункан Грей не дармограй,
Ех і женихання!
Дункан дівку пожалів,
Замінив на ласку гнів,
До вінця її повів,-
Ех і женихання!

Переклад М. Лукаша